

Opregnsning, som laa i Ministerens Ord i Gaar her i Salen.

Staaning: Den højtærede Minister gjorde i Gaar nogle Bemærkninger til de kritiske Indvendinger mod Lovforslaget, jeg havde fremsat, og den højtærede Minister opholdt sig noget ved, hvad der for mig var temmelig underordnet, Spørgsmaalet om, hvorvidt det i sin Tid nedsatte Udvalg var nedsat af den ene eller den anden Regering. Jeg er mig ikke bevidst at have sagt noget nedsættende om dette Udvalg. Jeg har sagt, at der var nedsat et for Øjemedet passende sammensat Udvalg. Naturligvis, det maa have været Meningen, at det skulde være passende for Øjemedet. Og at der skulde ligge noget ondt i disse Ord, som det synes, at den højtærede Minister har faaet det til, forstaaer jeg ikke. Saa siger den højtærede Minister, at den omtalte Højrelandsstingsmands Udtalelser ingen Indflydelse havde haft. Ja, har de ikke haft nogen Indflydelse paa Udvalgets Nedsættelse, har de aabenbart haft Indflydelse paa Forslagets Udarbejdelse, thi det er ganske overensstemmende med, hvad Højre har krævet den ene Gang efter den anden, nemlig at der skulde hældes rigtig mange af de saakaldte velstillede Arbejdere ud af Sygekasserne, for at Staten kunde spare 1 Mill. Kr. eller deromkring i Udgift til Sygekasserne. Man forsøger i dette Lovforslag at naa til, hvad Højre i saa Henseende har krævet. Om det er bevidst eller ubevidst, at man ved Forslagets Udarbejdelse har taget Hensyn til Højres Ønsker, kan jeg naturligvis ikke vide.

Men da nu Udvalget er kommet paa Tale — fra den højtærede Ministers Side —, maa jeg maaske have Lov til at bemærke, at der kunde indvendes et og andet mod det, skønt jeg erkender, at den nuværende højtærede Minister ikke har Ansvar derfor. Det, der kunde være Grund til at indvende mod dette Udvalg, er, at det var noget ensidigt sammensat, i hvert Fald under stærkt Hensyn til den ene Side. Der var 4 Læger Medlemmer af Udvalget, og Sygekasseinspektøren og den forhenværende Inspektør er ogsaa begge Læger, og der var 3 Embedsmænd foruden de to nævnte, for Landkasserne var der ikke en eneste egentlig Repræsentant, skønt Landsygekasserne tæller 400,000 Medlemmer, der var 3 Sygekasseformænd, men af disse 3 var kun den ene Repræsentant for de store københavnske Sygekasser,

medens saa den øvrige Del af Landet havde de to andre Sygekasserepræsentanter. Men det har ikke for mig haft afgørende Betydning, om Udvalget har haft den ene eller den anden Sættelse; jeg har i hvert Fald ikke med mine Bemærkninger forleden tilsigtet at tale nedsættende om Udvalget, hvad den højtærede Minister synes at mene.

Med Hensyn til det Hovedpunkt, jeg har angrebet: den Forandring af Adgangen til Sygekasserne, som indeholdes i Lovforslagets § 6, siger den højtærede Minister, at han ikke forstaaer Kravet om, at Arbejderne skulde have en Særret til at være Medlemmer af Sygekassen, jeg tror, den højtærede Minister sagde, at han ikke forstod, hvorfor Arbejderne skulde have Statstilskud fremfor Husmænd eller Smaa-haandværkere. Til denne Vending er der det at bemærke, at jeg ingen Sinde har hævdet, at Arbejderne skulde have Statstilskud fremfor Husmænd eller andre. Hvad jeg har hævdet, er, at den Fortolkning, der ligger i Sygekasseinspektørens Skrivelse af 5. Februar 1900, hvor der ikke, som Ministeren sagde, er brugt Udtrykket: Arbejdere, men at enhver til Arbejderklassen hørende Person var at anse for ubemidlet og derfor kunde være nydende Medlem, er rigtig, og det er noget ganske andet end at sige, at „Arbejdere“ skal have Fortrinsret. Jeg vil meget værge mig imod at have gjort en saadan Anskuelse gældende. Jeg har den Opfattelse, at Husmænd fuldt ud hører til Arbejderklassen, at en Mængde Smaagaardmænd hører til Arbejderklassen, og at en Mængde Haandværkere hører til Arbejderklassen, og jeg har aldrig i mine Dage tænkt mig, at Arbejderklassen var en afsondret Klasse af Lønarbejdere, til hvilken ingen andre hørte. Der er en stor Mængde Mennesker i vort Samfund, som hører til Arbejderklassen, og som jeg mener bør have Adgang til at blive Medlemmer af Sygekasser, selv om deres Indtægter er svingende, som den Slags Smaa-indtægter i Regelen er, de kan være foranderlige fra det ene Aar til det andet.

Den højtærede Minister indrømmede, at de Eksempler, jeg har nævnt, maaske nok kunde være rigtige, det kunde godt tænkes, at der kunde opstaa saadanne Tilfælde, men, sagde den højtærede Minister som en Slags Trøst, saadan vil det altid være, der vil altid kunne være Eksempler paa, at det ikke er saa godt for nogle, som det kunde være. Jeg kan forsikre den højtærede Minister, at hvis dette Lovforslag gennemføres, bliver der ikke nogle enkelte Eksempler af den Slags, jeg